

מסכת שקליםים

פרק ב' משנה ה'

מותר שקליםים, חלין. מותר עשירית האפה, מותר קני זבון, קני זבות, קני يولדות, וחתאות ואשומות, מותריהם נדבה. זה הכלל, כל שהוא בא לשם חטא ושם אשמה, מותרו נדבה. מותר עולה, לעולה. מותר מנחה, למנחה. מותר שלמים, לשלים. מותר פסח, לשלים. מותר גזירים, לגזירים. מותר גזיר, לנדבה. מותר עגבים, לעגבים. מותר עני, לאותו עני. מותר שבויים, לשבויים. מותר שבי, לאותו שבי. מותר הפתים, לפתים. מותר הפת, לירשׁו. רבינו מאיר אומר, מותר הפת, יהא מנה עד שיש בא אליו. רבינו נתן אומר, מותר הפת בוגין לו נפש על קברו:

